

GŁOS POMORSKI

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 2,50 zł, w agenturach miejscowych miesięcznie 2,55 zł, przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,76 zł, wprost na pocztę lub u listowego miesięcznie 2,86 zł, kwartalnie 8,58 zł, dla Wolnego Miasta Gdańska 2,76 złotych, — pod opaską w Polsce 4,20 zł, do Gdańska 4,45 złotych, do Francji 15 fr. (z wysyłką co drugi dzień 13 franków), do Anglii 5 shil., do Stanów Zjednoczonych 80 centów. W razie nieprzewidywanych wypadków, jak strajki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorki nie mają prawa żądać niedostarczonych numerów lub zwrotu prenumeraty.

Ogłoszenia z Polski: Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 12 gr, w dziale reklamowym na stronie 1. (3-lamowej) przed tekstem 90 gr, wśród tekstu 50 gr, za tekstem 40 gr. Dla Wolnego Miasta Gdańska wiersz m/m 8-lam., w dziale ogłoszeniowym 0,12 groszy, wiersz m/m 3-lamowej przed tekstem 0,90 groszy, wśród tekstu 0,50 groszy, za tekstem 0,40 groszy, dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 100% nadw. Za tłumaczenia 20% nadwyżki. Rachunki są natychmiast płatne. Administracja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczenie ogłoszeń.

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, sobota, dnia 19-go czerwca 1926.

Telefon nr. 50 i 51.

Strajk robotników miejskich w Grudziądzu. Tutejsza bojówka socjalistyczna rozpędzona przez kobiety.

PAWEŁ ROMOCKI,
nowomianowany minister kolei.

kład na koszt Polski odnośnie do kurytarza pomorskiego i miasta Gdańska.

Niemcy — pisze dalej „Intransigeant”, — z pewnością się zgodzą, by uzyskać w sposób tak tani tą pierwszą i ważną korzyść.

A więc zdaniem dziennika francuskiego, miałyby nastąpić „ugoda” co do kurytarza pomorskiego. Znaczący to ni mniej, ni więcej, jak: „kurytarz miałby być oddany Niemcom”.

Ale wspomniane pismo francuskie przestrzega:

„Gdy kwestja Gdańska i kurytarza zostanie raz uregulowana i ludowcy niemieccy nie omieszkają zażądać zwrotu „utraconych prowincyj”. Poznańskie i Górny Śląsk wyjdą na porządek dzienny, i Polska, mimo swoich ofiar, bynajmniej nie będzie miała zapewnionej przychylniej neutralności niemieckiej. Polska zapłaci, a w zamian nic nie uzyska”.

Jest faktem znamienym, że dziennik francuski

wspomina o możliwości układów w sprawie kurytarza pomorskiego. Czyżby rzeczywiście dziennik myślał o jakichkolwiek zmianach terytorjalnych? Na polskim Pomorzu nikt o tem nie myśli!

Podobne przypuszczenia będą jednak tylko wodą na młyn filogermanów we Francji. „Ma Polska zamiar układać się z Niemcami, będziemy i my się z nimi układali, tembardziej, że Polska zdaje się być obecnie dziwnie słabą, jeżeli myśli nawet o ustępstwach terytorjalnych”. I „Matin” będzie w dalszym ciągu umieszczał na naczelnem miejscu artykuły przemysłowców niemieckich, wypowiadających się za zawarciem sojuszu francusko-niemieckiego i za zmianą granic polsko-niemieckich. Tak będzie aż do skutku. A wtedy Polska będzie odosobniona.

„Przewrót” warszawski otwiera przed nami naprawdę niemiłe perspektywy.

P. Kowalski.

Umotywowanie projektu o zmianie Konstytucji.

Warszawa, 18. 6. (A. W.) Wczoraj do projektu rządowego, dotyczącego zmian Konstytucji dodano umotywowanie. Rząd uważa, że zmiany są konieczne dla

zapewnienia Państwu budżetu i celem ustosunkowania się władz ustawodawczych i wykonawczych.

We Francji o Pomorzu.

„Niezlikwidowany” konflikt. — Zbliżenie francusko-niemieckie. — Litwa i... kurytarz pomorski. — Niepomyślne widoki.

(Od własnego koresp. „Głosu Pomorskiego”.)

Paryż, w czerwcu 1926 r.

Największy dziennik Francji i jeden z największych świata, „Petit Parisien” umieścił w tych dniach korespondencję, pióra swojego współpracownika i znającego literata i dziennikarza, p. Alberta Londres. P. Londres w korespondencji tej pisze między innymi:

„Prezydent Mościcki przyjął mnie onegdaj. Wyraził swoją radość, że kryzys polityczny w Polsce jest zakończony. „Jestem szczęśliwy, — oświadczył mi — że Pan może zakomunikować swojemu krajowi, że Polska, jego największa przyjaciółka, powróciła do życia normalnego”.

„Poco mówić to, czego niema, — pisze p. Londres. — A zatem nic nie zakomunikowałem... Konflikt wewnętrzny Polski nie jest jeszcze zlikwidowany. Armja, która rozdzielona została na dwie części, nie znalazła jeszcze swojej jedności braterskiej. Piłsudski ma za sobą większość karabinów, ale ma przeciw sobie siły polityczne. Te dwie siły stoją naprzeciw siebie i mierzą się okiem”.

Tak pisze p. Londres w dzienniku, który ma zgórą dwa miliony abonentów i taka też jest opinja Francji o obecnej sytuacji w Polsce. Nikt we Francji nie wierzy, że w Polsce panuje i panować będzie spokój. To też dziś we Francji patrzy się zupełnie inaczej na Polskę, niż patrzyło się przed kilku tygodniami, a wskutek tego opinja francuska coraz bardziej zbliża się do Niemiec. Jest to jeden z najbardziej ujemnych skutków zamachu warszawskiego.

Dziś w prasie francuskiej ukazuje się już nawet widmo rozbioru Polski. Paryski „Intransigeant”, największe pismo wieczorowe Paryża, pisze o tem co następuje:

„Kto wie, jakie są zamiary Piłsudskiego co do polityki zagranicznej? Dla Francji kwestja ta jest ważna i warto się nad nią zastanowić.

Najbliższe otoczenie Piłsudskiego wie, że jego największym życzeniem jest uregulowanie ciężkiego sporu dzielącego Litwę i Polskę.

Litwa jest silna, szczególnie wskutek swojego oparcia o Rosję i Niemcy. Piłsudski pragnie więc, by Niemcy mniej opiekowały się Litwą. Gdyby to zostało osiągnięte, wtedy Rosja, zdaniem Piłsudskiego, trzymałaby się w rezerwie.

Wówczas Polska mogłaby zmusić Litwę do uznania obecnego stanu rzeczy i do rezygnacji ze swoich pretensyj do terytorjum wileńskiego.

Piłsudski pragnie więc odprężenia stosunków z Niemcami. Cóż może im ofiarować? Oczywiście u-

Prez. Mościcki i min. Klarner o finansach Państwa.

Warszawa, 18. 6. (A. W.) Prezydent Rzplitej przyjął ministra Klarnera, by omówić wspólnie prace finansowe rządu, stojące w związku z przygotowanym obecnie projektem budżetowym na okres trzymiesięczny.

Jak nas informują ze źródła wiarogodnego nastąpiło całkowite ujednostajnienie poglądów na sprawy finansowe chwili bieżącej i najbliższej przyszłości.

Bezpańskie teki ministrów

Warszawa, 18. 6. (A. W.) Ustalenie nominacji na stanowiska ministrów, dotychczas nie nastąpiło. Kandydatury prof. Estreichera na oświatę i adwokata dr. Nagórskiego na reformy rolne, przestały być aktualne,

zaś kandydatura Zaleskiego na ministra spraw zagr. i prof. Staniewicza na min. rolnictwa utrzymują się nadal.

Kontredans polityczny najmodniejszym tańcem w Polsce

Dalsze rugi na wysokich stanowiskach. — Gen. Haller, Raczewski, Osiński przeniesieni w stan spoczynku.

Rada ministrów uchwaliła znieść stanowisko podsekretarza stanu w mni. pracy, wskutek czego przechodzi w stan nieczynny inż. Jan Jankowski.

ta Rzplitej powołany zostaje p. Stanisław Car, a na jego zastępcę dr. Kazimierz Świątalski.

B. wojewoda łódzki, p. Ludwik Darowski ma być mianowany wojewodą krakowskim w 3-cim stopniu służbowym.

Dyrektorem departamentu w min. rolnictwa i dóbr państwowych zostaje mianowany p. Fryderyk Jurjewicz.

Dotychczasowy naczelnik wydziału w min. robót publicznych, inż. Roman Feliński, przeniesiony został w stan nieczynny.

Generałowie Józef Haller, Raczewski i Osiński przeniesieni zostali w stan spoczynku.

BEZPODSTAWNE POGŁOSKI O EWENTUALNEM USTAPIENIU PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ.

Warszawa, 18. 6. (A. W.) Z sfer zbliżonych do rządu zaprzeczają pogłoskom, krążącym w kuluarach o ewentualnej rezygnacji Prezydenta Rzplitej, w razie, gdyby sejm nie zgodził się na szereg zmian Konstytucji

P. P. S. W OBAWIE.

Warszawa, 18. 6. (A. W.) Dzisiejszy „Robotnik” zamieszcza artykuł p. Daszyńskiego, krytykujący projekt, dotyczący zmian konstytucji. Artykuł nosi tytuł „Bóg wszechwładny rządu”.

OPORNE STANOWISKO STRONNICTW SEJMOWYCH.

Warszawa, 18. 6. (A. W.) Jedno z dzisiejszych pism zamieszcza wiadomość, iż stanowisko stronnictw sejmowych wobec proponowanego przez rząd projektu zmian Konstytucji, dające prawo rozporządzeń mocą ustaw będzie bezwzględnie odporne. W Sejmie opór uzasadniają tem, że zmiany wspomniane pozwoliłyby rządzić bez Seimu do końca 1927 r.

STANOWISKO P. S. L. PIASTA.

Warszawa, 18. 6. (A. W.) Klub Piasta odbył naradę w sprawie projektu rządu, dotyczącego zmian Konstytucji, ale uchwalił żadnych nie powziął. Jednogłośnie wypowiedziano się jedynie za zmianą ordynacji wyborczej.

